

до състои отъ дебели варовикови пластове. Такива мѣстности изобилствуватъ съ пещери, подземни потоци и рѣки.

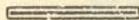
Единъ такъвъ подземенъ потокъ е и Живата вода. Тя е образуала своето легло въ варовиковъ пластъ. Недалече отъ извора, това легло се разширява въ малка пещера. Отъ тая пещера леглото се извира подобно на сифонъ, следъ което излиза на повърхността на земята.

Когато малката пещера се напълни съ вода до линията А, напълва се и скаченото съ нея лѣво рамо на сифона. Водата преминува въ дѣсното рамо. Но презъ пукнатините на почвата въ пещерката влиза свободно въздухъ. Той въздухъ налѣга на повърхнината на водата въ пещерката и водата се излива презъ сифона. Това продължава дотогава, докато повърхнината на водата въ пещерата спадне до линията Б — значи до долния край на скачения съ пещерата сифонъ. Следъ това водата престава да тече. Пещерата започва отново да се пълни.

При суша подземниятъ потокъ носи по-малко вода и пещерата се пълни за по-дълго време, а при киша — за по-късно време. Затова и времето между едно изтичане и следующето подиръ него не сѫ еднакви.

Понеже обемътъ на пещерата за дълъгъ периодъ време си остава еднакъвъ, изтичането на водата продължава почти еднакво време. Сега това изтичане трае около една минута.

Ето какъ природата съ помощта на единъ простъ физически законъ ни е създала едно забавно и мило зрелище.

Ив. Пастуховъ.

Боговете на старитѣ траки.

Асклепи — Хигия — Телесфоръ.

Не далечъ отъ градеца Луковитъ се намира живописна хълмиста и гориста мѣстност. Тамъ излизатъ изъ подъ земята като голѣмъ изворъ водите на р. Панега. На това място по Гьоргъовъ день и Спасовъ день става съборъ отъ жителите на околните села. Мнозина отъ съборяните тогава бѣрзатъ да се окажлятъ въ извора „за здраве“. Други вли-